

5. ДАРБИТЕ НА БЛАГОДАТТА

а) Ключови стихове

1 Кор. 12:1-11; Рим. 11:29

1 Пет. 4:10; 1 Кор. 12:27-31

Рим. 12:4-8

б) Благодатта на Бога

Обобщено казано, това е дарът на Отец, Неговата милост и незаслужена благосклонност в нашия живот. Нито един от нас не заслужава Божията добрина, но Той ни я изяви и даде чрез Исус Христос. В този смисъл ние всички сме получатели на Божията благодат и в тази благодат ние стоим. За благодатта също се говори, когато става дума за индивидуален призив в живота на хората и за властта, дадена им от Господа. Тази благодат е основата за нашия живот и служение за Бога (Рим. 12:3).

Ние трябва да сме контролирани и управлявани от дадената ни Божия благодат. Ние имаме специфичен призив или дар, който е наш поради избора на Небесния ни Отец, и това е Божията благодат лично за нас. Нашият призив е нещо, което трябва да бъде оценено и зачитано, ние трябва да сме загрижени, как ще го постигнем по най-ефективния начин. Непрекъснато трябва да разпалваме този Божи дар и да го използваме в неговия най-голям потенциал за доброто на другите (2 Тим. 1:6). Тази Божия благодат (призив или дар) трябва да бъде мотивиращата сила за целия ни живот и работа. Ние сме спасени по благодат и призвани в благодат (1 Кор. 15:10). Благодатта е повече от някой специфичен дар на Духа, тя е повече като Божията ръка, поставена върху нечий живот, за да го отдели за определена работа или област на работа. Без съмнение дарът идва с дадената ни Божия благодат, но тази благодат е една

дълбока и жива реалност в живота на тези, които знаят нейния призив.

в) Дарбите на благодатта

Думата "дар" в Новия Завет е тясно свързана с думата "благодат". В действителност те имат един и същ корен. Думата за "дар" е "charisma", а думата за благодат е "charis". Всъщност "charisma" има завършек, който може добре да се преведе като 'нещо'. Това, което наричаме духовен дар, е 'нещо на благодат'. С други думи, то е изразяването или резултатът от Божията благодат, освободена чрез Святия Дух в нашата практика, затова ние я наричаме дар на Духа (1 Пет. 4:10).

г) Дарби за тялото

Дарбите на благодатта от Святия Дух са на тялото Христово и за него (църквата), затова те могат да се нарека́т дарби на тялото. Те се изявяват чрез живота на определени хора, което означава, че има хора, свързани с тези дарби (Евр. 2:3-4). Всеки дар е свързан с дарбите, действащи в другите членове на тялото. Те са изцяло на негово разположение и допринасят за изграждането му и хармонията в него. Явно е, че дарбите на тялото са на разположение на всеки, който търси Господа, и според нуждата в дадения момент в тялото като цяло.

"А на всеки се дава проявяването на Духа за обща полза." (1 Кор. 12:7)

д) Дарбите на Святия Дух

Дарбите на Святия Дух не са ни обещани за собствено удовлетворяване или себеизява, но те са ни дадени от Бога, за да докоснем нуждаещите се мъже и жени около нас. Дарбите на Святия Дух са Божията сила в действие. Те ще бъдат освободени в нашия живот, когато намерим себе си в ситуация, която призовава тяхното действие. Когато достигаме хора в нашето

служение, ние не го правим със собствени сили, но по-скоро Бог се включва пряко в ситуацията чрез проявата на Неговия Свети Дух. Това ще ни издигне от хоризонталното ниво на нашата слабост и ограничения и ще ни освободи в работата ни за Бога в едно ново измерение на способностите и проникновението ни, взети заедно. В действителност това ще насочи и определи вида на нашата работа за Бога, защото постепенно ще стане ясно, как ние действаме в дарбите на Духа, и кои дарби имат по-добра изява чрез нас, отколкото чрез някой друг. Стилът и приложението на нашата работа за Бога ще се формират от начина, по който дарбите на Светия Дух действат чрез нас. Въпреки всичко ние трябва да запомним, че всеки един християнин може да се моли за необходимия дар в дадената ситуация, дори да е в област, в която ние обикновено не работим. Намерението на Отец е да внесе силата си за спасение и изцеление в живота на мъжете и жените. Той има способността да направи това, ако Го помолим с чисто сърце и правилни мотиви. Чрез дарбите на Светия Дух ние сме обучавани от Бога да вършим Неговата воля. Без дарбите ние живеем и работим на нивото на собствените си възможности и сила.

е) Дарбите на Троицата

В 1 Коринтяни 12 глава Павел ни учи за дарбите на Светия Дух. Преди да започне да говори точно за дарбите, той ни разкрива огромния факт за единството на действието на Отец, Син и Свети Дух в тази област. Всъщност може би е по-правилно да говорим не за дарбите на Духа толкова много, колкото за дарбите на Отец, Син и Свети Дух. Павел използва три различни фрази в стихове 4-6, които са изградени една върху друга.

1. "Дарбите са различни, но Духът е същият."

Посочен е източникът на тези дарби в нашата практика. Казано е директно - Светият Дух е носителят на дарбите.

2. "Службите са различни, но Господ е същият".

Посочено е на кого се служи чрез действието на тези духовни дарби и кой определя насоката на действие на дарбите - Господ Исус Христос.

3. "Различни са и действията, но Бог е същият, Който върши всичко, във всички."

За "действие" в гръцкия текст е употребена думата "енергемата". Това носи в себе си идеята за енергия и сила, която не работи безцелно, но енергия, осъществяваща някаква цел. Тази фраза посочва целта, за която дарбите съдействат - да изпълнят волята на Отца във всяка ситуация.

Така, ние не толкова упражняваме дарбите на Духа, но по-скоро ние сме въввлечени в силата и действието на триединния Бог.

ж) Какви са дарбите на Святия Дух?

Има девет изброени в 1 Коринтяни 12:8-10.

1. Послание на мъдрост (слово на мъдрост).

Определение: способността да търсиш и прилагаш Божията истина в живота; да заявяваш чрез Божествено откровение мислите и плановете на Бога като помощ, която ще ти помогне да се справиш в определена ситуация.

Примери: Соломон (3 Цар. 3:24-28); Исус (Ин. 8:4-7; Лк. 20:20-26).

Това е основата, чрез която ще достигаме до другите хора в служението. Без Божият дар на мъдрост ние ще се окажем в различни ситуации, в които вървим слепешком, осъждайки погрешно, предприемайки бързи и неправилни действия, и вероятно живеейки в неразбиране и болка. Божията мъдрост е способността да виждаме нещата така, както Бог ги вижда, и да придобиваме разбиране за същността на нещата, така че да знаем кое е правилно и какво трябва да се направи във връзка с това. Запомнете, словото на мъдрост може да не е послание, предадено на друг човек, но по-скоро словото, получено пряко

от Господа в неговия дух (на човека), което ще донесе прозрение и разбиране на това, което е съществено за момента.

2. Послание на знание (слово на знание)

Определение: Способността да познаеш истината чрез прозрението на Святия Дух; чрез Божествено откровение да знаеш определени факти, отнасящи се за човек или ситуация.

Примери: Йосиф (Бт. 41:25-32); Елисей (3 Цар. 6:8-12); Исус (Ин. 7:17-18; Мт. 21:2-3).

Знанието е също дар на разбиране, но словото на знание трябва да бъде споделено с другия човек, който е засегнат пряко. То много често ще съдържа елементи, които ще разкрият истината и за двама ви, ще направи възможно много по-дълбоки области да бъдат докоснати, отколкото преди са били достъпни за Святия Дух.

Даровете на мъдрост и знание често действат заедно, защото първият е необходим, за да знаем, как да се справим, а вторият - как да го приложим.

3. Вяра

Определение: Способност да вярваш в Бога над възможното и да издигаш виждането на другите; Божествена възможност да вярваш и да си сигурен, че Бог ще докаже Своята сила в определена ситуация.

Примери: Исус Навиев (И.Н. 10:12-14); Илия (3 Цар. 18:17-40); Исус (Мк. 4:37-40, Ин. 11:41-44).

Вярата е дар, който носи сигурност и увереност в служението. Чрез дарът на вяра ние придобиваме сигурност за това, което Бог възнамерява да направи и ни се дава сила да вярваме с очакване, че това ще стане.

4. Изцелителни дарби

Определение: способност да приложим живота на Христа в духовно, емоционално или физическо изцеление; Божествена възможност да приемеш Божията сила за изцеление.

Примери: Исус (Мк. 1:29-31, Мк. 3:1-5); Филип (Д.А. 8:6-7); Павел (Д.А. 14:9-10).

Думата "дарби" е в множествено число, защото има много различни дарби на изцеление, които са ни дадени във връзка с многото различни заболявания и травми, от които хората страдат. Не е необикновено за човек да има способността да изцелява в определен обсег, или определени емоционални нужди.

5. Чудотворна сила (вършене на велики дела)

Определение: способност да извършваш дела, противоречащи на естествените закони, със сила над човешките възможности; Божествена способност да извършваш свръхестествени дела.

Примери: Елисей (4 Цар. 4:1-7); Исус (Ин. 2:1-11, Лк. 9:16-17); Стефан (Д.А. 6:8).

Чудото е нещо над процеса на духовно изцеление или над естествените закони. Това е събитие, което разчита изцяло на пряката Божия намеса и произвежда резултата, което изявява необикновената сила на Бога. Например възкресяване на мъртви, превръщане на вода във вино, поставяне или израстване на части от тялото, които са липсвали, др.

6. Пророчество (1 Кор. 14:1-6, 22-23, 39-40)

Определение: способност да предадеш специално послание от Бога, което е на езика и на говорителя, и на слушателя; съобщаване на открито послание от Божието сърце в определена ситуация (понякога се отнася за бъдещи събития).

Примери: Исаия (Мт. 13:14); Исус (Мт. 24:3-42, Ин. 21:18); Агав (Д.А. 11:27-28).

Пророчеството служи за изграждане на църквата. Пророческото слово е много пряко и съдържа в себе си нуждата от отговор.

"А който пророкува, той говори на човеци за назидание, за увещание и за утешение." (1 Кор. 14:3)

7. Способност да се разграничават духове (разпознаване на духове)

Определение: способност да различаваш истината от лъжата и доброто от злото чрез Божествено откровение, имайки прозрение, какъв дух се представя в определен човек или ситуация.

Примери: Йоан Кръстител (Мт. 12:34); Исус (Лк. 13:11-16; Ин. 8:44); Павел (Д.А. 13:6-12).

Това е дарът на разпознаване. Казано ни е да изпитваме духовете, за да разберем дали са от Бога (1 Ин. 4:1). Чрез средствата на този духовен дар - разпознаване на духовете, ние можем най-добре да разберем, с какви духове се занимаваме във всяка конкретна ситуация.

8. Различни видове езици (1 Кор. 14:1-28)

Определение: способност да говори човешки или ангелски езици без да са изучавани от говорителя.

Примери: Апостолите (Д.А. 2:4); вярващите в дома на Корнилий (Д.А. 10:46); Павел (1 Кор. 14:18).

Дарбата говорене на езици е много важна в служението.

"Защото който говори на непознат език, не говори на човеци, а на Бога, защото никой не му разбира, защото с духа си той говори тайни...който говори непознат език, називава себе си." (1 Кор. 14:2-4)

Личното упражняване на дара говорене на езици може да бъде средството, което да ни отвори за другите дарби. Например

когато говорим на езици в нашия дух, ние ставаме много чувствителни за Божията воля в дадената ситуация и за Неговото водителство, за да направим това, което е правилно в служението.

9. Тълкуване на езици (1 Кор. 14:13, 26-28)

Определение: способност за тълкуване значението на езика, без тълкуващият да е изучавал езика; способност да разбираш значението на непознати езици на разбираем език.

Този дар се практикува в сътрудничество със Святия Дух, който отговаря като тълкува на упражняващия дара говорене на езици. Това, което идва, е динамичният еквивалент на казаното на езици. То не е превод в действителност, но може да бъде квалифицирано като отговор. Езикът се използва от Духа, за да привлече вниманието към факта, че Бог иска да ни говори, и подсилва очакването. Тълкувателят възпроизвежда словото от Бога, така че всички могат да го разберат, да отсъдят и да действат според това, което е казано. Дарът тълкуване на езици може да бъде използван също при съвместна молитва, когато определена личност говори на езици на Господа.

Запомнете, всеки дар на духа често се нуждае от действието на някой друг дар, за да бъде ефективен. Например дарът на изцеление може да се нуждае от дара на вяра и разпознаване, за да бъде ефективен. Дарбите са взаимно зависими, а Святия Дух ще ни упълномощи, с какъвто дар е необходим, за да реализираме това, което Бог иска от нас в дадената ситуация.

з) Други дарби на благодат за тялото

Има други дарби на благодат за тялото Христово. Това са дарби, дадени на хората, за да служат на Господа по определен начин. Петкратните призиви за служение, упоменати в Еф. 4:11, които са за тялото Христово като цяло, са включени в този списък. (Те ще бъдат разгледани в друга част на този учебник.) Другите дарби на благодат за хората са повече за местното

тяло Христово (напр. местната църква), упоменати са в Римляни 12:4-8.

1. Пророчество

Определение: способност да пророкуваш на тялото Христово на редовна основа. Големината и честотата на пророчествата ще зависят от нивото на човешката вяра.

2. Служене (или служение)

Определение: способност да помагаш по всеки един начин, който ще донесе сила и насърчение на другите.

Примери: Исус (Ин. 13:1-16); Мария (Ин. 12:1-11).

3. Поучаване

Определение: способност да анализираш и тълкуваш Божиата истина и да я предаваш ясно и систематизирано.

Примери: апостолите (Д.А. 18:24-28); Исус (Мт. 5:1-11).

4. Увещание

Определение: способност да мотивираш хората към действие, обикновено използвайки властта на Божието Слово.

Пример: Павел (Д.А. 20:1-2).

5. Задоволяване нуждите на другите (раздаване)

Определение: способност да печелиш и раздаваш пари, за да подпомогнеш Божието дело. Това трябва да се извършва щедро.

Примери: църквата в Македония (2 Кор. 8:1-5); Варнава (Д.А. 4:36-37).

6. Управляване

Определение: способност да ръководиш другите и да се занимаваш с делата на църквата. Това трябва да се върши с усърдие.

Примери: стареите (1 Тим. 5:17); дяконите (1 Тим. 3:8-13).

7. Оказване на милост

Определение: способност да утешаваш и да си близо до тези, които множеството често пренебрегва или няма никакво време за тях. Това трябва да става доброволно.

Примери: Исус (Мт. 8:1-4; Ин. 8:4-11).

и) Въпроси и дискуссионни точки

1. На кого са дадени дарбите на духа и каква е тяхната цел?
2. Кой решава, какъв ще бъде духовният дар на всеки човек? (1 Кор. 12:11).
3. Божиите дарби и Неговият призив са безвъзвратни (Рим. 11:29). Какво означава това за теб като ученик на Исус? Дава ли ти увереност?
4. Употребявал ли те е Господ в някоя от дарбите на Духа?
5. Искаш ли някоя от дарбите на Духа за своя лична изгода или в полза на тялото Христово, напр. поради егоизъм или за плодородност за Бога? (1 Кор. 14:12).
6. Дарбите на Духа намират изява само в хора, които са кръстени или изпълнени с Духа. Ако Бог никога не те е употребил в дарбите на Духа, то тогава Го помоли да те изпълни за първи път или да те изпълни отново с Неговия Святи Дух. След това помоли Бога да ти даде ситуация, в която дарбите са необходими, и бъди на разположение, за да те употреби Господ.
7. Знаеш ли си ролята в местното тяло на Христа? Ако не, моли се на Бог да ти я открие.

й) Обобщение и приложение

1. Божиите дарби и Неговият призив ни се дават поради Неговата благодат.

2. Духовните дарби не са ни дадени за наша собствена полза, но за да ни направят способни да служим и да умножаваме тялото Христово.
3. Дарбите на Святия Дух ни правят способни над нашите човешки възможности, защото ние достигаме до другите хора чрез силата на Бога.
4. Дарбите на Святия Дух могат да се определят като дарби на Отца, Сина и Святия Дух.
5. Дарбите на благодатта включват също призивите за служение в Ефесяни 4:11 и дарбите в Римляни 12:6-8, за да направят способни хората да работят за Господа в местното тяло Христово.